

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 20 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-558/

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi złożonej przez Pana K.J. na udostępnienie mu danych osobowych Pani E.M. przez pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej z siedzibą w W,

umarzam postępowanie.

UZASADNIENIE

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana K.J., zwany dalej Skarżącym, na udostępnienie mu danych osobowych Pani E.M. przez pracowników Urzędu Kontroli Skarbowej z siedzibą w W. W treści swojej skargi Skarżący wskazał, iż cyt. „w dniu [...] czerwca 2011 r. razem ze swoim pełnomocnikiem udaliśmy się do UKS w W w celu zapoznania się z aktami kontroli w postępowaniu prowadzonym prze UKS w sprawie nr (...). Zauważyliśmy z pełnomocnikiem, że na wierzchu tomu I akt znajdują się karty historii mojego rachunku bankowego R Bank (...). Ponadto z pełnomocnikiem (...) zauważyliśmy, że w moich aktach sprawy znajdują się oznaczone karty nr 245-278 (w spisie akt pod poz. 25 tomu II), zawierające informacje stanowiące tajemnicę danych osobowych oraz tajemnicę skarbową, tj. dane osobowe i informacje o dochodach i innych transakcjach Pani notariusz E.M., która występowała w sprawie jako świadek. Informacje te przesłał UKS-owi Naczelnik Urzędu Skarbowego W. Informacje te w ocenie mojego pełnomocnika winny być wyłączone z akt sprawy i przechowywane w kancelarii tajnej. Nie powinny być udostępniane osobom trzecim, także mi jako stronie postępowania, albowiem dotyczą osoby obcej wobec której nie jest prowadzone postępowanie.”

Zdaniem Skarżącego informacje dotyczące Pani notariusz E.M., które mu zostały udostępnione stanowią tajemnicę skarbową.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] czerwca 2011 r. w siedzibie Urzędu Kontroli Skarbowej w W kontrolowany Pan K.J. oraz jego pełnomocnik zapoznali się z aktami postępowania kontrolnego prowadzonego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w W wobec Skarżącego w zakresie nieujawnionych źródeł przychodów o nr [...].
2. W piśmie z dnia [...] września 2011 r. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w W wskazał, iż cyt. „historia rachunku bankowego R Bank dotyczyła rachunku bankowego Skarżącego i otrzymana została w trybie art. 33a ustawy o kontroli skarbowej. Po zakończeniu postępowania kontrolnego, zgodnie z adnotacją [...]. (...) Zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokumenty te były przechowywane w kancelarii wydziałowej pn. *Tajemnica skarbowa*. Z uwagi na złożone przez stronę odwołanie od decyzji Dyrektora UKS w W, kompletne akta sprawy (łącznie z dokumentami wyłączonymi adnotacją z akt) zostały przekazane Dyrektorowi Izby Skarbowej w W. Organ odwoławczy uchylił decyzję organy I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. W związku z tym, historia rachunku bankowego wraz z adnotacją o jej wyłączeniu znajdowała się w aktach sprawy, wpięta w segregatorze (tom II). Na żądanie strony dotyczące zapoznania się z aktami sprawy, kontrolowanemu udostępnione zostały kompletne akta. Historia rachunku bankowego stanowiąca zebrany materiał dowodowy jest jawna dla strony postępowania kontrolnego. Czynność przeglądania akt sprawy odbywała się specjalnie wyznaczonym pokoju przesłuchań, gdzie inni pracownicy Urzędu, czy osoby postronne nie miały dostępu. (...) Akta postępowania kontrolnego nr [...] zawierają w spisie pozycje 245-261, 262-278 i są wyłącznie dane podatkowe w formie wydruków z bazy Urzędu R, dotyczące świadka postępowania Pani E.M.”

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ ochrony danych osobowych ustalił, iż Skarżący kwestionuje udostępnienie mu cudzych danych osobowych, tj. Pani E.M. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) każdy ma prawo do ochrony dotyczących go danych osobowych. Oznacza to bowiem, że podmiotem uprawnionym do wniesienia skargi do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest jedynie osoba zainteresowana, tj. osoba, która uważa, że jej dane osobowe są przetwarzane w sposób naruszający ustawą.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwana dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość

postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty,

a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Reasumując, dalsze prowadzenie postępowania należy uznać za bezprzedmiotowe ze względu na to, iż Skarżący nie jest osobą uprawnioną do wniesienia skargi, bowiem doszło do udostępnienia nie jego danych osobowych. W tym wypadku osobą uprawnioną byłaby osoba, której dane zostały udostępnione Skarżącemu.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).